

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?

Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT

4. Una Església per als pobres i els qui viuen a les perifèries

4.1. Els pobres, amics de Déu

Al'Exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* el Papa Francesc fa una afirmació que ja li va sortir del cor tan bon punt va esdevenir bisbe de Roma: «Desitjo una Església pobra per als pobres». Aquest és un element fonamental del temps eclesial que vivim des del Concili Vaticà II ençà. El Papa convida tota l'Església a considerar els pobres com a propers, com a primer proïsme nostre, com els qui Déu escull com a amics seus i preferits del seu Regne. Mirats amb els ulls de l'Evangeli, els pobres no són casos socials que caldria «assistir», sinó persones amigues de les quals cal tenir cura. Els pobres no poden ser forasters ni aliens a la comunitat de fe, no poden ser un sector situat en un lloc a part, sinó que han d'ocupar un lloc d'honor en la nostra sol·licitud. No poden ser col·locats al marge de l'Església, sinó que, com diu sant Joan Crisòstom, han de seure al primer lloc. Als qui sovint són considerats «marginats», i de fet se'ls situa als marges de la societat, Jesús els anomena «germans meus més petits» a l'hora de la veritat última sobre el món i la història, en l'episodi del judici final (Mt 25,40). Per això, tenim un deute envers els pobres, com el tenim amb Jesús, aquell que fou enviat com a Ungit «a portar la bona nova als pobres» (Lc 4,18) i proclamà el compliment de la profecia a la sinagoga de Natzaret (Is 61,1) (Cf *Evangelii gaudium* 186).

El tercer capítol del Concili Tarraconense és dedicat a «la sol·licitud pels més pobres i marginats» (resolucions 76-118). Val a dir que aquest tema va entrar al Concili com a fruit de la sensibilitat de les moltes persones que el proposaren durant l'Etapa Diocesana. En efecte, molts van demanar que, en parlar del futur de les nostres Esglésies, es manifestés el compromís eclesial a favor dels desvalguts i necessitats. Aquesta tria era, sens dubte, signe de maduresa evangèlica i d'un discerniment concorde amb l'acció de l'Esperit. S'aprecia en la resolució 76, on, en línia amb la constitució del Concili Vaticà II *Lumen gentium*, es fa reposar l'atenció als pobres en un sòlid fonament cristològic. La vida i la missió de Jesucrist són el motiu fonamental per a «viure com ell visqué i proclamar el missatge que ell proclamà»— proclamació que inclou tant els fets com les paraules.■

(continuarà)

Diumenge, 31 d'octubre de 2021. Núm. 623

DIUMENGE XXXI (B)

“ESTIMA EL SENYOR, EL TEU DÉU”

L'episodi de l'evangeli d'avui, continuació del que llegíem diumenge passat, ha d'ajudar-nos a viure el compliment dels manaments de la Llei de Déu com una conseqüència de l'amor. Massa sovint hem cregut que Déu ens estima, perquè complim els seus manaments. Com si l'amor de Déu fos una mena de correspondència a l'amor que nosaltres li tenim.

No és de cap manera així. Ben al contrari: hem d'estimar Déu, perquè Déu ens estima. I si complim els seus manaments és precisament per correspondre a l'amor que Déu ens té.

No és estrany doncs, que a la pregunta de quin és el manament més gran, formulada per aquell mestre de la Llei, Jesús respongui dient que el primer manament i el segon són un de sol i que aquests dos resumeixen tots els altres. La Llei de Déu és la Llei de l'Amor, perquè a l'Amor que Déu ens té només hi ha una resposta: L'amor que nosaltres li tenim, que es tradueix en amor als germans.

La Llei i l'Amor, semblen dues realitats ben distintes, fins oposades. Però Jesús ens revela que en el pensament de Déu van ben unides, perquè la única manera de complir la Llei és Estimar.

Massa sovint hem fet servir la Llei per veure fins on hem d'arribar. I després ja està. La Llei, sovint es queda en una llei de mínims. Si complim això i allò ja podem passar factura a Déu.

No. La Llei de Déu no és una llei de mínims, sinó de màxims: perquè l'Amor no té límits. I menys encara si el model que hem d'imitar en la nostra manera d'estimar és l'amor de Déu. Aquest Déu, que ens ha estimat sense mesura, essent el primer a estimar-nos i que no deixa mai d'estimar-nos, encara que nosaltres no l'estimem.

Per això Jesús, que va dir que no venia a abolir la Llei, sinó a completar-la, respon amb el resum més pràctic de la Llei divina, que Moisès donà als israelites: “Escolta Israel... Estima el Senyor el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces...”.

Es diu que santa Teresa de Jesús repetia sovint “Amor con amor se paga”. Havia entès perfectament que l'única manera de correspondre a l'amor que Déu ens té és estimant.

Unim doncs a l'ofrena de Jesús, que s'entrega per nosaltres com aliment en l'eucaristia, l'ofrena de la nostra vida feta d'amor a Déu i als germans.■

* * * * *

Paraules amb sentit

— **SÍNODE:** El camí que recorrem tots junts els batejats, membres del poble de Déu, responent a la convocatòria del Papa (o del bisbe diocesà) per descobrir amb l'escolta mútua, la reflexió i la pregària, guiats per l'Esperit Sant, què ens demana Déu com Església en el moment present.

— **SINODALITAT:** Tots caminem junts, ens reunim en assemblea convocats pel Senyor i, impulsats per l'Esperit, ens comprometem a anunciar l'Evangeli.

— **COMUNIÓ:** Junts vivim arrelats en l'amor i en la unitat de la Trinitat. Inspirats per l'escolta de la Paraula de Déu i enfortits per l'Eucaristia, tots tenim un paper a l'hora de discernir i viure la crida que Déu fa al seu poble.

— **PARTICIPACIÓ:** Laics i laiques, consagrats (religiosos i religioses) i ordenats (bisbes, preveres i diaques) ens esforcem en aprendre els uns dels altres. Tots som cridats a pregar, discernir, dialogar i aconsellar les decisions que corresponguin de la millor manera possible a la voluntat de Déu.

— **MISSIÓ:** L'Església existeix per evangelitzar i testimoniar l'amor de Déu enmig de la família humana, especialment entre els que viuen a les perifèries espirituals i socials del nostre món.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 30: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 31: 12,00: Pel poble
18,30: Intenció particular
Dilluns, 1: 12,00: Àngel Goy
18,30: Tomàs Camós i Clara Alsina
Dimarts, 2: 18,30: Pels difunts de la Parròquia
Dimecres, 3: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Dijous, 4: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 5: 18,30: Família Figueras Xifre
Dissabte, 6: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 7: 12,00: Pel poble
18,30: Intenció particular

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

HA REBUT EL BAPTISME

Jan Martínez Morera

COL·LECTA DOMUND

S'han recollit 490,36 €. Moltes gràcies a tots.

1 de novembre: FESTA DE TOTS SANTS

És festa de precepte. Horari de Misses com els diumenges i festes:

Diumenge, 18,30: Missa de la Vigília. Dilluns: 12,00 i 18,30.

COMMEMORACIÓ DE TOTS ELS FIDELS DIFUNTS

Dilluns, 2 de novembre: Dia dels Difunts. Missa a les 18,30